

"Што се више некеме кланаш, на вишој ћеш грани висити"

Пише: Никола Ивановић
уторак, 27 децембар 2011 19:12

Тешко је разумјети честа медијска одушевљења приликом доласка наших европских пријатеља, као што је лако схватити стоичку равнодушност јавности. Кад се год било који бриселски чиновник појави у Београд и саопшти – *урадили сте доста, могли сте и више* , или – *учинили сте велики*

корак, само још ово

пропраћен је медијским аплаузима. Међу њима има некадашњих пиромана, а сада ватрогасаца. Једног ћу од њих поменути, који је својевремено позвао Словенију на сецесију, а данас Србију да се одрекне Косова и Метохије.

Четрдесет четири степеника

До сада, колико знам, направили смо 44 корака – од изручења Слободана Милошевића па до Радована Караџића и Ратка Младића. И тако даље. Могуће је схватити јак третман посјете Ангеле Меркел, која ведри и облачи у ЕУ, али, мислим, да није заслужио повлашћен медијски третман и Ерхард Бусек, бивши вицепремијер Аустрије а садашњи координатор Иницијативе за сарадњу у југоисточној Европи. Некада рушио је Југославију, а данас, савјетима, спасава Србију, уз препоруку да се окане Косова и Метохије. *Ако хоћу да учиним штету Србији, рекао бих вам: У реду, нека Косово буде српско...*

Не може и јаре и паре, пресудно су утицали догађаји на северу Косова који су за поједине европске земље били шокантни ("Блиц", "Б 92", 19. децембар 2011). Али његово појављивање на митингу у Марибору прије 22 године (1989, за живе СРЈ), када је позвао Словенију на сецесију – није било шокантно!

Када, како и због чега је вицепремијер, баш у Марибору, први "кукурукнуо"?

Претходило је подуже политичко загријавање словеначке јавности за сецесију. Мариборски дневник "Вечер," серијом текстова упозоравао је да западне двије републике припадају европском културном кругу, што се поклапало са границама Аустро-Угарске. Експониран је политички став: западни дио Југославије не може остати у заједници са источним дијелом, који припада посебном менталитету – "османлијским лезилебовићима," који умјесто рада његују нерад. Такве прилоге "Вечери" (аутор колумни, колико се сјећам, био је наше горе лист), преузимало је љубљанско "Дело," главни републички дневник, који је изражавао републичку (државну) политику. Ни лук јели, ни лук мирисали. Таквим информацијама кљукана је словеначка јавност. Само се

"Што се више некоме кланаш, на вишој ћеш грани висити"

Пише: Никола Ивановић

уторак, 27 децембар 2011 19:12

чекао тренутак да се експлозив активира. Царнуо је у ватру пријатељ из Европе. Тада паликућа, данас ватрогасац. (Знам да ово нико неће објавити па шаљем НСПМ.) Услиједио је оштар демарш владе СРЈ. Беч одговора: *Бусек је изразио своје приватно мишљење*

Добродошлица у земљи крви

Демократска Европа је оћутала мијешање Аустрије у унутрашње послове суверене Југославије. Господин Бусек био је веома активан уочи самог референдума у Црној Гори. Пожелио је (а медији цитирали) да за осамостаљење буде више од 55%. Бивши потпредседник аустријске владе данас носи нарамак међународних функција. Упамћен је и сензационалном изјавом да ће 10. маја 2006. бити ухапшен Ратко Младић.

Изгледа да доласци европских пријатеља дувају у једра друге Србије. А најлакше је опослити послове кад се гурну Срби на Србе, што компромитује Србе као народ. Ових дана уважени гост Београда била је Анђелина Џоли, која је представила филм „У земљи крви и меда“: *Најтеже ми је било снимање сцене у којој српски војници извлаче жене из аутобуса и силују их.* Тешко је пресудити гдје је боље медијски експонирана – у Београду или Сарајеву, да не говоримо о тренутку хапшења Ратка Младића.

Прво би Солана

Представљање драгих гостију, наших “европских пријатеља”, чини ми се да је почело са Хавијером Соланом, увијек задуженим за нешто. Прво је кућен па до неба хваљен. НАТО агресија на Србију и Црну Гору, без сагласности УН, изведена је под његовом диригентском палицом. Напад је најавио онима који знају да читају, слједећим саопштењем: *Европска унија и НАТО изразили су забринутост због заоштравања ситуације на Косову, где су учестали сукоби наоружаних Албанаца и српских снага безбедности.* Саопштење је објављено 27. јануара, на Савиндан. Високи

"Што се више неке кланаш, на вишој ћеш грани висити"

Пише: Никола Ивановић

уторак, 27 децембар 2011 19:12

представник ЕУ за спољну политику и безбедност Хавијер Солана кумовао је имену нове државе, Треће Југославије, именоване као Заједница Србије и Црне Горе, или Соланија (14. марта 2002).

Ово међусрпско парничење око Косова и Метохије, између другосрбијанаца и осталих, подсећа на пројектоване расколе из 1939. године. Наиме, када се 1939. године, стварањем Хрватске бановине, заљуљала краљевина Југославија уз негодовање српске јавности појавила се "Окружница", у којој је дато упутство за политичко дјеловање Хрвата:

Колико је год то могуће, хвалити српске политичаре које већина Срба не воли, а да се нападају, дискредитују они српски политичари, који имају ширу народну подршку.

Дакле, Србе на Србе. На препоруку тадашњих европских пријатеља, Београд је задовољио Загреб, како би ојачали одбрамбену способност краљевине пред фашистичком опасношћу. "Окружница" је приписана Влатку Мачеку, лидеру Хрватске сељачке странке (ХСС). Ранији слоган Марка Натлачена "Србе на врбе" (лансиран уочи Првог свјетског рата и који је касније разрадио Павелићев министар Миле Будак, творац усташког плана за рјешавање српског питања у Хрватској), замијењен је новим слоганом:

Србе на Србе

. Данас, пратећи електронска издања, према мојој процени, која не мора бити тачна, у српским медијима имамо пет свеprisутних политичара, другосрбијанаца. Омиљена им је тема спасоносна ЕУ и фатални великосрпски национализам. Предрасуде је, изгледа, најбоље дефинисао један Сократов ученик: Предрасуда постоји зато да би се неразумни људи држали заједно.

Аутор је публициста из Милвокија и бивши секретар за информације Црне Горе